

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

INTERPRETACE UMĚLECKÉHO DÍLA

Tereza Benešová

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

INTERPRETACE UMĚLECKÉHO DÍLA

Tereza Benešová

Vedoucí práce: Prof. Mgr. Štěpán Grygar

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

Děkuji Prof. Mgr. Štěpánu Grygarovi za vedení a odbornou pomoc při tvorbě mé bakalářské práce. Každá konzultace moji práci posunula a dál směřovala k novému, širšímu pohledu na celý projekt. Za cenné rady a další inspirace děkuji i MgA. Vojtěchu Aubrechtovi.

Obsah

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	8
2.1. Téma a důvod jeho volby	8
2.2. Cíl práce	11
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	13
3.1. Proces přípravy	13
3.2. Proces tvorby	14
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	15
4.1. Popis díla	15
4.2. Technologická specifika	16
4.3. Přínos práce pro daný obor	16
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	18
5.1. Knižní a periodická literatura	18
5.2. Internetové zdroje	18
5.3. Filmové zdroje	19
6. RESUMÉ	20
7. SEZNAM PŘÍLOH	21

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Než jsem nastoupila na Fakultu designu a umění Ladislava Sutnara, nikdy jsem nefotila v rámci uceleného konceptu. Byla jsem schopna nafotit sérii o přibližně pěti fotografiích, a i když daná série většinou „fungovala“, málokdy z ní byla cítit nějaká hlubší emoce. Sama jsem moc nevěděla, co fotografiemi vlastně chci říct. Stačilo mi vyfotit jednu fotografii, která měla dobrou kompozici nebo byla „líbivá“. S „líbivostí“ svých fotografií jsem v průběhu studia dlouho bojovala. Věřím, že v posledním roce jsem ji odbourala a jsem schopná vytvořit i emoční fotografie, za kterými je příběh.

Dobrá fotografie by podle mě měla mít v sobě něco skrytého, co ne každý dokáže objevit, ale pokud to objeví, tak mu to celé dílo emočně (i jinak) rozvine. V tomto vidím rozdíl mezi uměleckou a „běžnou“ fotografií.

Před nástupem na Fakultu jsem fotila spíše fotografie reportážního typu. Na přijímací pohovor jsem nafotila aranžované portréty. S aranžovanou fotografií jsem potom pokračovala i na Fakultě. Líbila se mi hned první klauzurní práce, která byla na téma „Balanc koule nad dřezem“. Bavilo mě, že si každý mohl pod tím samým tématem představit absolutně odlišné věci. I já jsem měla tehdy několik nápadů, pak vyhrál ten, kde byly cítit emoce. Od začátku studia jsem se věnovala využití světelných zdrojů, jejich prostřednictvím se snažím navozovat atmosféru celé fotografie. V druhém semestru prvního ročníku byla hlavním tématem dokumentární fotografie, která nebyla mojí silnou stránkou. Ale tehdy jsem zjistila, že bych se v ní mohla zlepšovat, a fotografovala jsem důchodce na plzeňském sídlišti. Když člověk sebere odvahu a osloví cizí lidi na ulici, tak sice

často uslyší “ne”, ale také může vytvořit dobré fotografie s ještě lepším příběhem.

V druhém ročníku považuji za zdařilé akty, které byly foceny v červeném světle, a také fotografie inspirované dílem Ladislava Sutnara, kde mě nadchly jeho Venuše. Zaujalo mě i téma „Inspirace filmem“, kdy jsem fotografovala sérii inspirovanou Romanem Polanskim a jeho filmem “Repulsion” (v češtině “Hnus”).

Moje bakalářská práce v sobě kombinuje dokumentární fotografii, práci se světlem a téma „Inspirace filmem“. Výrazně je ovlivněna i mým studijním pobytem v Portugalsku (program Erasmus).

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

2.1. Téma a důvod jeho volby

Vybrala jsem si téma, které je mi blízké. Jak už jsem zmínila v předchozím bodě, ve druhém ročníku bakalářského studia jsem v rámci semináře fotografovala sérii inspirovanou Romanem Polanskim a jeho filmem “Repulsion”. Oslovil mě hlavně vizuálně a atmosférou. Právě díky němu jsem došla k filmu “Sedmá pečeť” od Ingmara Bergmana. Atmosféra tohoto dramatu mě chytila natolik, že jsem se rozhodla vytvářet svoji bakalářskou práci právě podle Bergmanova díla. Začala jsem se blíže zajímat o jeho tvorbu, abych našla film, který mi bude nejbliž.

Bergman nejenže tvořil světově úspěšné filmy (např. Sedmá pečeť, Lesní jahody, Mlčení), ale dosáhl i společenského uznání, když byl v roce 1963 jmenován ředitelem Royal Dramatic Theatre. Pak ale v roce 1965 onemocněl a byl tři měsíce hospitalizován s komplikovaným zápallem plic. Právě v nemocnici začal psát scénář k filmu Persona. Při psaní si pokládal otázku významu umění a konkrétně svého díla. V této době měl Bergman dostat cenu Erasmus. Cenu si ale nemohl převzít, a tak napsal dopis, který byl na udílení cen přečten. V tomto dopise popisuje svůj přístup k umění a film Persona je vlastně ilustrací jeho dopisu.

“Dejection and sorrow and tears which change to powerful outbursts of joy. Sensitivity in the hands. The broad forehead, severity, eyes survey the [unreadable] childishness.

What is it that I want from this, yes, to start from the beginning. Not to contrive not to incite not to cause a fuss but to start from the beginning with my new if I have one.

So she has been an actress – is that acceptable, perhaps And then she fell silent. Nothing unusual about that.”¹

(Volně přeloženo: „Skličenosť a smutek a slzy, které se mění v silný vzestup radosti. Citlivost rukou. Široké čelo, vážnost, oči zkoumají (nečitelné) dětinskost.

Co je to, co od tohoto chci, ano, začít od začátku. Ne způsobit rozruch, ale začít od začátku, pokud nějaký začátek mám.

Takže byla herečka – pokud je to přijatelné, snad. A potom přestala mluvit. Nic neobvyklého).“

Film *Persona* je často považován za nový začátek Bergmanovy kariéry. *Persona* se zrodila ze stavu krize a z pochybností o smyslu umění.

Ve filmu *Persona* jsou dvě hlavní postavy, dvě ženy, o kterých ale Bergman mluví jako o jedné. Jedna z hereček je Bergmanova bývalá přítelkyně a druhá budoucí/aktuální přítelkyně (s Bergmanem se sblížili během natáčení filmu). Bergman vždy říkal, že si byly obě ženy i v soukromém životě podobné, že ani nepřemýšlel, koho do filmu obsadí. Když se někdo Bergmana zeptal, o čem vlastně *Persona* je, odpověděl: ”Je to o jednom člověku, který mluví a o jednom, který mlčí.”¹ Na tiskové konferenci před samotným natáčením filmu prohlásil, že *Persona* bude o lidských maskách a postojích (*Persona* je latinský název pro masky, které nosili antičtí herci).

¹ SONTAG, S. *Persona*, In *Ingmar Bergman*, 1.4.2018, Dostupné z: <http://www.ingmarbergman.se/en/production/persona>

Film je ve standardním formátu v černobílé - to bylo podle Bergmana nejkrásnější. Natáčel se ve švédském městě Fårö, které leží na skalnatém pobřeží u Baltského moře. Zbytek záběrů byl natáčen ve studiu.

Pojďme ke kamenům a skalám, které jsou v celém Bergmanově díle: Co vlastně kámen může symbolizovat? Jaké pocity a asociace navozuje? Kámen může symbolizovat sílu, věčnost nebo rozvážnost, ale také nepřístupnost a chlad. To se pravděpodobně pojí se samotným příběhem. Je to příběh o citech, emocích a maskách. Bergman řekl: „Kamenitý břeh obrácený k věčnosti“.²

Neopomenutelnou roli při celém natáčení *Persony* měl kameraman Sven Nykvist, kterému se přezdívá “malíř světla”. Byl schopný vyhovět všem Bergmanovým nápadům a vytvořit tu pravou a nenapodobitelnou atmosféru Bergmanových filmů, společného uměleckého díla. Díky Bergmanově *Personě* byl jako první Evropan přijat do American Society of Cinematographers. Ve své knize “Úcta ke světlu” se zabývá nejen změnami ve filmovém oboru, ale hlavně tématem, které mě zaujalo nejvíce: estetický přístup a svícení. Nykvist používá minimalistické svícení, často jen přírodní světlo, nebo se přírodní světlo snaží napodobit.

Nykvist a Bergman často diskutovali o významu celku, polocelku a detailu. Došli k závěru, že polocelky jsou často nudné a zbytečné. V *Personě* se objevují hlavně široké celky a detaily. Nykvist říká:

² DOINEL, M. *Střepy z Persony*, Iluminace. Praha, Národní filmový archiv, 1992, č. 2, s. 43-51. ISBN 978-80-7004-137-6

“V celcích si Bergman často přál snovou, neskutečnou atmosféru, oproštěnou od manipulace a umělého světla.”³

Na začátku filmu je pár krátkých, abstraktních sekvencí. Běžící projektor, pavouk, zářivka, ztopořený penis... Bergman řekl, že chtěl vytvořit pomocí těchto sekvencí báseň v obrazech. Penis byl také symbol pozdější scény, kde zdravotní sestra vypráví o svém sexuálním zážitku, který měla na pláži s jednou ženou a dvěma muži. Bergman si myslel, že je scéna moc explicitní, ale herečka trvala na tom, aby scéna zůstala.

2.2. Cíl práce

Cílem mé práce bylo vytvořit svícením celou atmosféru díla tak, jako to dělal právě Nykvist v Bergmanových filmech.

Zaměřila jsem se hlavně na atmosféru a svícení filmu *Persona*. Atmosféru mých fotografií jsem kromě vhodného nasvícení scén dokreslila také videem oceánu, které budu promítat pomocí projektoru v rámci instalace. Můj cíl je vytvořit takovou instalaci, která člověka pohltí a bude diváky nutit, aby u díla strávili nějakou chvíli.

Je pro mě důležité, aby instalace a mé dílo vůbec ve člověku vyvolaly nějakou emoci. Bohužel fotograf není všemocný a není schopen určit, jaká emoce to bude, protože každý divák přijde z jiného prostředí, v jiné náladě, v jiném nastavení. Pro někoho bude dílo vyjadřovat svobodu, pro někoho ztrátu, pro někoho intimitu. Pokaždé

³ NYKVIST, S., FORSLUND, B. *Úcta ke světlu: o filmu a lidech v rozhovorech s Bengtem Forslundem*. Praha: Paseka, 1999. s. 76. ISBN 80-7185-268-6.

ale budu chtít, aby se divák cítil fotografiemi pohlcen nebo obklopen, i když bude instalace před ním a ne kolem něj.

Další důležitý bod pro mě byl vytvořit nějaké pojítko mezi fotografiemi. Zadávejte-li se důkladněji, zjistíte, že některé abstraktní fotografie ladí s tvary skal. I když jedna část díla je úplně jiná než ta druhá (klasická fotografie skal versus abstraktní stíny), tak se společně v instalaci doplňují.

Poslední částí je video oceánu, které bych spíš než videem nazvala „pohybující se fotografií“. Můžeme si všimnout kousku světla, které se promítá na vlny. Vyvolává v nás otázky: „Jak se tam dostalo?“ „Je to božské světlo?“ „Co se s ním děje, když na chvíli zmizí?“ Správná odpověď neexistuje. Cílem je kladení si takových otázek.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

3.1. Proces přípravy

V rámci přípravy bakalářské práce jsem shlédla část díla Ingmara Bergmana (Sedmá pečeť, Šepoty a výkřiky, Mlčení aj.). Bylo pro mě důležité získat Bergmanův pohled na jeho dílo samotné a také se přiučit umění vytvoření atmosféry obrazem. To mě přivedlo k myšlence, že velká část Bergmanova díla je také ovlivněná lidmi, se kterými pracoval (např. Sven Nykvist). Zkoumala jsem Nykvistovo dílo a četla jeho knihu „Úcta ke světlu“, kde vysvětluje svůj přístup ke kompozici a světlu. Tato kniha se stala klíčovou k mé sérii fotografií, kdy jsem se snažila se stylově přiblížit právě dílu tohoto kameramana, přivedla mě k hlubšímu zkoumání přirozeného (denního) světla.

V zimním semestru jsem byla na studijním pobytu (projekt Erasmus) v Portugalsku. Díky tomu jsem měla jedinečnou příležitost pracovat na bakalářské práci u oceánu ve skalách, které připomínají skály z Bergmanova filmu. Zkoušela jsem fotografovat v přirozeném světle a zkoumala jsem, jak se přirozené světlo chová v tomto prostředí. Zjistila jsem totiž, že se chová jinak než doma v Čechách. Ke své práci jsem volila hlavně oblačná odpoledne, kdy je světlo spíše měkké, ale zároveň přispívá k mysteriózní atmosféře. Video oceánu bylo pořízeno při východu slunce (stejně jako některé fotografie, které ale nebyly použity, viz příloha 14, 15). Díky tomu mohlo vzniknout pohybující se světlo na vlnách.

Vyzkoušela jsem i různé předměty, přes které jsem fotila, různá sklíčka, která lámou světlo, deformují obraz a tvoří nové, zvláštní objekty.

3.2. Proces tvorby

Když jsem se naladila na Nykvistovu vlnu, začala jsem aktivně hledat správný prostor, který bude mít několik tváří. Potřebovala jsem najít prostředí, ve kterém se bude světlo různě odrážet a vytvoří zajímavé stíny. Nakonec jsem vybrala skály ve městě Cascais u Lisabonu.

Nejprve jsem vytvářela klasické fotografie skal a v nich hledala zajímavé tvary, ale hlavně světla a stíny. Většinou jsem fotografovala ve dnech, kdy bylo oblačno, a i když slunce zářilo jen z jedné strany, bílé mraky ho rozptýlily po celých skalách. Skály jsou nafocené tak, aby působily monumentálně. Nemusí to být reálně třicetimetrová skála, ale na fotografii tak vypadat bude. Abych vytvořila celek, pokračovala jsem ve fotografování struktur a detailů skal. Ty se také pojí s abstraktními fotografiemi. Byly nafoceny v interiéru továrny, kde právě probíhala výstava obrazů, které byly pověšeny na lankách v prostoru a byly nasvíceny umělým světlem. Já jsem fotografovala a hledala na zemi stíny, které by se pojily s fotografiemi skal. V abstraktní a surrealistické fotografii mě vždy nejvíce inspirovaly fotografie Billa Brandta (viz příloha 8), i když zde jsem pracovala jen se stíny.

Další část díla jsou fotografie postavy chodící mezi skalami. Na ty jsem potřebovala vítr, aby se plášť, který na sobě postava má, vznášel a vytvářel tak další tvary, které pomohou kompozici.

Stěžejním bodem série je portrét, který celé dílo ukotvuje. Stejně jako Nykvist jsem ho fotografovala v ateliéru za použití minimálního umělého světla, je použita jen malá LED lampa, která svítí na objekt z boku zdola.

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

4.1. Popis díla

Mé dílo je založeno na černobílé kombinaci a hry světla a stínu. Je složeno z různých druhů fotografie: abstraktní fotografie, portrét, klasická fotografie a experimentální fotografie, které se navzájem propojují a doplňují. Můžeme si všimnout, že detailní fotografie skály často tvoří s abstraktními fotografiemi dvojice (viz příloha 9). Buď mají podobně vedený stín anebo tvar.

Mé dílo je o hledání. Stejně jako Bergman při tvorbě Persony hledal, co je význam umění, tak já hledám tvary a světla, které by „něco“ zobrazovaly, znamenaly. Postava na mých fotografiích také hledá. Hledá sebe. Vy možná budete také chvíli hledat. Budete hledat, kde ta postava je. Co je zač? Je to vůbec člověk? Co má na sobě? Potom uvidíte zvláštní tvary a struktury skal, podivné stíny a ...penis? Co tam dělá penis? Bergman píše, že penis a abstraktní části na začátku jeho filmu jsou básní. Myslím, že někde uvnitř spíš chtěl šokovat. Já jsem fotografii penisu použila do kombinace s fotografií skály, která vypadá jako penis. Ale celkově si myslím, že tato fotografie je důležitá pro přiznání inspirace filmem Persona. Každý si ho všimne. Možná také splňuje skvěle účel toho, že v divákovi chce vyvolat nějakou emoci a fotografie penisu při nejmenším vzbudí otázku „proč?“ a pravděpodobně i stud.

Hodně lidí se bude ptát: „Co tam dělá ten portrét? Kdo to je?“ a odpověď bude, že je to ta osoba, která hledá, hledá odpovědi, která hledá stíny a světla, hledá sebe. Jsem to já.

4.2. Technologická specifika

Od techniky k vytvoření tohoto konkrétního díla jsem vyžadovala, aby byla kvalitní a pomohla mi při zachycení světla a stínu. Další důležitou věcí pro mě byla i váha samotných přístrojů, protože většina fotografií byla focena mezi skalami a na kamenech. Při tvorbě jsem používala digitální techniku a to hlavně zrcadlové digitální fotoaparáty Canon EOS 5D Mark II a Canon EOS 77D. Abstraktní fotografie byly vyfoceny mobilním telefonem iPhone 6S. Video oceánu bylo natáčeno fotoaparátem Canon EOS 5D Mark II. Na fotografie skal jsem použila objektiv Voigtländer 20 mm a objektiv Canon 50 mm se světelností 1.4. Z největší části jsem měla clonu zcela otevřenou. Na portrét jsem použila objektiv Canon 28 mm se světelností 1.8, abych zachovala tmavé pozadí a světlo z LED lampy se zachovalo.

Důležité byly druhy používaného světla. Většina fotografií je focena pouze při přirozeném světle. Jediný portrét je svícen pomocí LED lampy, abstraktní část práce je nasvícena zářivkami, které byly v místnosti.

Celé mé dílo je vytištěné na tiskárně Canon iPF5100 na pololesklý papír od Fomei Baryta Silk. Velikosti fotografií jsem volila tak, aby dohromady tvořily efektní kompozici a atmosféru, takže jsem volila různé varianty od velikosti A6 až A2.

4.3. Přínos práce pro daný obor

Přínos mé práce pro obor vidím ve zdůrazňování emocí vložených do fotografií, emocí, které mají fotografie vyvolat v divákovi. Doufám, že lidem umožní zastavit se, oprostít se od každodenního života, prožít daný okamžik s emočním nábojem – tady a teď. Já osobně jsem díky své bakalářské práci přišla na to, že mnohdy nestačí se na

fotografii zahledět jen na pár vteřin, protože nám spousta důležitých detailů může utéct a my zůstáváme ochuzení o „přidanou“ hodnotu díla.

Moje práce ukazuje vliv světla na celkovou atmosféru – jiná denní doba, jiné počasí, jiný úhel dopadu světla, jiný světelný zdroj, to vše významně ovlivňuje náboj a dojem z obrazu. „Malíř světla“ Nykvist se v tomto stal mým opravdovým vzorem, jeho kamera je pro mě dokonalým způsobem svícení. Teprve když jsem se o jeho svícení sama začala pokoušet, pochopila jsem, jak moc je to složité. Na Nykvistovi mě uchvátilo i to, že byl schopen kvůli světlu a celkovému pocitu scény několikrát přetáčet, přesto na filmu nikdy není vidět frustrace.

Věřím, že má práce dokazuje i to, že fotografie nemusí být jen nehybný obraz. Sám Nykvist je příkladem, že fotografie a film se propojují.

Snad kdyby Nykvist viděl moji práci, našel by v ní odkaz na svoje dílo.

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

5.1. Knižní a periodická literatura

1. NYKVIST, S., FORSLUND, B. *Úcta ke světlu: o filmu a lidech v rozhovorech s Bengtem Forslundem*. Praha: Paseka, 1999. s. 76. ISBN 80-7185-268-6.

2. DOINEL, M. *Střepy z Persony*, Iluminace. Praha, Národní filmový archiv, 1992, č. 2. ISBN 978-80-7004-137-6

3. COTTON, C. *The Photograph as Contemporary Art*. Third edition. Londýn, Thames Huston, 2014. ISBN 978-0-500-20418-4

4. ANG, T. *Fotografie, Velké obrazové dějiny*. Londýn, Universum, 2015. ISBN 978-80-242-5018-2

5.2. Internetové zdroje

1. BRADSHAW, P. In *Persona review – Ingmar Bergman`s enigmatic masterpiece still captivates*. The Guardian. 29.12.2017 [30.3.2018]. Dostupné z:

<https://www.theguardian.com/film/2017/dec/29/persona-review-ingmar-bergman-rerelease>

2. SONTAG, S. *Persona*. In *Ingmar Bergman*, 2017. Dostupné z: <http://www.ingmarbergman.se/en/production/persona>

3. HOPPEN, M. Bill Brandt. In *Michael Hoppen gallery*, 2018. Dostupné z: <https://www.michaelhoppengallery.com/artists/45-bill-brandt/overview/#/artworks/9721>

5.3. Filmové zdroje

1. Persona. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1967.

2. On Sven Nykvist: With One Eye He Cries. Režie Greg Carson.
USA, 2004.

6. RESUMÉ

My bachelor thesis was inspired by Ingmar Bergman's movie „Persona“. My piece is based on black and white digital photography and combination of lights and shadows. It includes various types of photography: abstract, portrait, experimental, landscape and even a video to create a mysterious installation. You can see that most of the photos connect with each other. For example some of the abstract photographs have similar shapes of shadows as photographs of a structure of the rocks. Bergman said that a rock is a symbol for power and eternity but also an inaccessibility. His movie Persona is about emotions and masks. Bergman said: “A stony shore facing eternity” which in my opinion means that these masks (the word persona also means a mask) will never disappear and the humanity will always wear masks.

The most important person for my bachelor thesis was Sven Nykvist who was Bergman's camera guy. He was a light magician. He always tried to get the best natural light or he tried to mimic it. I was inspired by his approach.

This piece is about searching something, someone. Same as Bergman was looking for an answer for 'what is the point of being an artist', I'm looking for shadows and shapes. The person in my photos is also looking for something. She is looking for herself. You should be looking for something, too. Who is that person in these photos? Where is she? Is it even a human? What is she wearing? Then you realize there are loads of weird shapes in these rocks. Maybe you will find a face. Maybe you will find some parts of a human body maybe something that nobody else will notice.

7. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Příloha 2

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Příloha 3

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Příloha 4

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sven Nykvist, Persona

Příloha 5

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sedmá pečeť

Příloha 6

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sven Nykvist. Šepoty a výkřiky

Příloha 7

Inspirační zdroj – Hiroši Sugimoto, Černé moře

Příloha 8

Inspirační zdroj – Bill Brandt, Sun abstraction

Příloha 9

Graf naznačující princip propojení fotografií

Příloha 10

Nepoužitá fotografie

Příloha 11

Nepoužitá fotografie

Příloha 12

Nepoužitá fotografie

Příloha 13

Nepoužitá fotografie

Příloha 14

Nepoužitá fotografie

Příloha 15

Nepoužitá fotografie

Příloha 16

CD-ROM

Příloha 1

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Persona. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1967.

Příloha 2

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Persona. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1967.

Příloha 3

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Persona

Persona. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1967.

Příloha 4

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sven Nykvist, *Persona*

Zdroj: NYKVIST, S., FORSLUND, B. *Úcta ke světlu: o filmu a lidech v rozhovorech s Bengtem Forslundem*. Praha: Paseka, 1999. s. 76. ISBN 80-7185-268-6.

Příloha 5

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sedmá pečeť

Sedmá pečeť. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1957.

Příloha 6

Inspirační zdroj – Ingmar Bergman, Sven Nykvist. Šepoty a výkřiky

Šepoty a výkřiky. Režie Ingmar Bergman. Švédsko, 1972

Příloha 7

Inspirační zdroj – Hiroši Sugimoto, Černé moře

SUGIMOTO, H. 1991, Černé moře, želatina

Zdroj: ANG, T. Fotografie, Velké obrazové dějiny. Londýn, Universum, 2015.
s.334. ISBN 978-80-242-5018-2

Příloha 8

Inspirační zdroj – Bill Brandt, Sun abstraction

BRANDT, Bill. 1954, Sun Abstraction, 23 x 19 cm

Dostupné z: <https://www.michaelhoppengallery.com/artists/45-bill-brandt/overview/#/artworks/9721>

Příloha 9

Graf naznačující princip propojení fotografií

Vlastní fotografie

Příloha 10

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie

Příloha 11

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie

Příloha 12

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie

Příloha 13

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie

Příloha 14

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie

Příloha 15

Nepoužitá fotografie

Vlastní fotografie